

Når anvendelses-bestemmelserne i en bygningsvedtægt bortfalder, vil den beskrevne retstilstand derfor i realiteten blive opretholdt ved bestemmelserne i det foreslåede stk. 1 og stk. 2, men med den forenkling, der ligger i, at dispensationskompetencen — nu udformet som en forbudsbeføjelse — overføres helt til kommunalbestyrelsen.

Noget tilsvarende gælder *stk. 3*, der er nyt i forhold til det oprindelige lovforslag. Så længe anvendelses-bestemmelserne for et i bygningsvedtægt udlagt sommerhusområde er gældende, vil det følge af disse bestemmelser, at overgang til helårsbeboelse er afhængig af en konkret dispensation fra amtsrådet eller miljøministeren. Når disse bestemmelser i bygningsvedtægten bortfalder, opretholdes den gældende retstilstand i realiteten ved bestemmelserne i det foreslåede *stk. 3*, men også her med den forenkling, der ligger i kompetenceoverførelsen til kommunalbestyrelsen.

Det følger af lovforslagets § 13, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til ved sin administration af lovgivningen at følge dispositionsplanen og virke for dens gennemførelse. Kommunalbestyrelsen er således forpligtet til at søge at fastholde et i dispositionsplanen fastlagt sommerhusområde som et område til ferie- og fritidsformål, således at det ikke gradvis overgår til helårsbeboelse. Det findes på denne baggrund forsvarligt, at dispensationskompetencen (forbudsbeføjelsen) overføres fra regionplanmyndigheden til kommunalbestyrelsen ved bestemmelsen i *stk. 3*, når en dispositionsplan er tilvejebragt. I hvert fald for sommerhusområder, der er udsat for et særligt pres i henseende til overgang til helårsbeboelse, må kommunalbestyrelsen imidlertid tilvejebringe de fornødne bestemmelser i lokalplan, jfr. lovforslagets § 16, *stk. 2*.

Stk. 4 må sammenholdes med den almindelige klagebestemmelse i lovforslagets § 48, hvorefter afgørelser i henhold til § 45 normalt ikke ville kunne påklages til anden administrativ myndighed. Afgørelser efter *stk. 1* eller *stk. 2* findes imidlertid at burde kunne indbringes for miljøministeren til fuldstændig efterprøvelse.

Til kapitel 7.

I dette kapitel er optaget bestemmelser om påtale, dispensation, klage og søgsmål vedrørende lokalplaner og fortsat gældende byplanvedtægter m.v. og vedrørende de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser i lovforslaget.

Også med de foreslåede bestemmelser herom iværksættes en betydelig decentralisering, så at de spørgsmål, der løbende vil opstå under administrationen af byplanlovgivningen, i videst muligt omfang

kan opnå deres endelige løsning på kommunalt niveau.

Endvidere indeholder kapitlet nogle bestemmelser, der tilsigter at indrømme de omboende en efter erfaringerne tiltrængt medvirken ved afgørelsen af, om en konkret dispensation bør meddeles.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Til § 46.

Bestemmelsen er i det væsentlige enslydende med § 46 i det oprindelige lovforslag. Det fastsætter i overensstemmelse med gældende ret, at kommunen skal føre kontrol med, at de byplanmæssige og bebyggelsesregulerende forskrifter overholdes.

Som altovervejende regel skal der indhentes udstykningsapprobation (udstykningslovens §§ 1 og 18) eller byggetilladelse (byggeovens § 13 og den københavnske byggeovens § 6, jfr. nu byggeovensforslagets § 16) til foranstaltninger, som er omfattet af bestemmelserne i *stk. 1*. Kontrollen med, at disse bestemmelser overholdes, indgår derfor allerede i dag som et selvfølgelig led i kommunernes behandling af udstykningsansøgninger, jfr. §§ 8 og 13 i landbrugsministeriets cirkulære af 26. september 1972, og af ansøgninger om byggetilladelse. Med henblik på foranstaltninger, til hvis udførelse der ikke kræves byggetilladelse, er det almindeligvis foreskrevet i den enkelte byplanvedtægt, at kommunalbestyrelsen skal oplyses om den pågældende foranstaltning, således at kommunalbestyrelsen kan påse overensstemmelsen med byplanvedtægten.

En pligt for kommunen til at søge ulovligt forhold lovliggjort, jfr. § 54 og § 55, *stk. 1*, følger umiddelbart af, at kommunalbestyrelsen er den offentlige myndighed, der som 1. instans påser overholdelsen af byplanlovgivningen. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt, at loven indeholder en udtrykkelig regel herom, og en sådan bestemmelse er derfor optaget som *stk. 2*.

Til § 47.

Paragraffen fastlægger dispensationskompetencen og indeholder nærmere regler om fremgangsmåden ved meddelelse af konkrete dispensationer. Paragraffen er — bortset fra visse ændringer navnlig i *stk. 5* og *6* — enslydende med § 47 i det oprindelige lovforslag.

Forslagets *stk. 2* omhandler dispensationer dels fra de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser, der overføres fra byggeovene til kommuneplanloven, dvs. bestemmelserne om grundstørrelse, maksimal udnyttelsesgrad og maksimal bygningshøjde, dels fra de byggeområde-bestemmelser, der i en overgangsperiode opretholdes, jfr. § 59, *stk. 1*.